

Begravning

Kyrkovaktmästare Olander Lindman anta-
lade att vid Röstänga fanns dels den gamla
kyrkogården vid 1200-tals kyrkan, varå
samtliga gravplatser sedan lång tid äro
abonnerade varför begravning här sker
endast då någon gravsättes i familjegrav,
samt nya begravningsplatsen vilken lig-
ger ett stycke från kyrkan. Denna böyade
tagas i bruk för ungefär 75 år sedan, och
har under senare tid utvidgats. Den gamla
kyrkogården är inhägnad med en fogad
grästensmur. Fän skedde jordfästninga-
na i kyrkan, men sedan gravkapell upp-
färts 1933 är nya begravningsplatsen
sken de flesta jordfästningarna där.
Fän hade varje hemma sin särskilda
avdelning med plats för gravar till

1.

Luf 70

innehavare. Nu mera iaktages icke denna ordning. Gravplats kostar fyra kronor för enmans och åtta kronor för tvåmans grav. Vid makes eller makas död kan plats lämnas till den efterlevande. Något särskilt friområde finnes ej, men fri gravplats lämnas åt den som så önskas.

Grävning och ringning äro fria för alla. Några donationsgravar finnas. För en sådan donation fastställd till 100 kr senare 300 kr och numera 500 kr. Pengarna bilda en fond, som förvaltas av kyrkosrådet, räntan användes till gravarnas vård.

De för vanliga begravningsprocessionerna församma numera nästan aldrig.

Liket bisättes i gravkapellet, där begravningsgästerna samlas. Prättarna äro runda stänger behängda med svart flor. De hållas

under begravningakten av de prestaveran-
de, som stå vid ^{än}sen sidan om kistans
huvudändan. Efter akten då kistan
bäres ut till graven gå båda de presta-
verande före kistan. Prästen talar
vanligen vid graven. Begravningsgäs-
terna bege sig sedan till den plats där
kalaset hålles, å något näringställe
eller sorgehuset.

Gravvårdarna äro av sten, och mycket
varierande i storlek och utseende. Några
mycket gamla stenas finnes knappast.

Gravarna vårdas av anhöriga, eller av
vaktmästaren snott av gift.

Lite sorgdräkt är vanlig.